

Środa, 9 marca 2011 r.

35. całkowicie popiera wszelkie starania na rzecz prowadzenia skuteczniejszej i bardziej profesjonalnej polityki kadrowej obejmującej przesunięcia pracowników w obrębie jednej dyrekcji generalnej oraz między dyrekcjami generalnymi;

36. uważa, że w przypadku szeregu strategii mających wpływ na finanse, takich jak EMAS, zamówienia publiczne i działania podejmowane w odpowiedzi na zalecenia załączone do decyzji o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu, ważne są działania następcze; podkreśla konieczność stałej kontynuacji i analizy wdrażania budżetu Parlamentu w ujęciu ogólnym;

37. jest zaniepokojony propozycją utworzenia działu ds. oceny europejskiej wartości dodanej, który zajmowałby się oceną kosztów braku działań na poziomie europejskim; zastanawia się, czy taki dział jest konieczny; zwraca się o bardziej szczegółowe informacje dotyczące utworzenia takiego działu;

Inne instytucje

38. wzywa do przedstawienia przez pozostałe instytucje realistycznych wniosków budżetowych opartych na rzeczywistych kosztach, które w pełni uwzględniają konieczność optymalnego gospodarowania niewielkimi zasobami; pozytywnie ocenia utworzenie w budżecie UE nowej sekcji 10 dotyczącej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i przyznanie jej środków w wysokości 464 milionów euro, a także wyraża gotowość przeanalizowania potrzeb ESDZ w zakresie nieruchomości i kadr, zamierza również dokładnie monitorować wpływ ESDZ na dział 5, jako że jej utworzenie miało być neutralne dla budżetu; nie zamierza narażać na szwank potrzeb istniejących instytucji;

39. uważa, że utworzenie nowej sekcji 10 w budżecie UE na Europejską Służbę Działań Zewnętrznych odpowiada na potrzebę stworzenia w UE ram instytucjonalnych, które wraz z postanowieniami WPZiB/WPBiO mogą wspierać ambicje UE w zakresie polityki zagranicznej;

*

* *

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz ESDZ.

Strategia UE na rzecz regionu atlantyckiego

P7_TA(2011)0089

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego

(2012/C 199 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wnioski Rady z dnia 14 czerwca 2010 r., która wezwała Komisję, aby do czerwca 2011 r. opracowała europejską strategię na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego,
- uwzględniając konsultacje społeczne przeprowadzone przez Komisję w celu opublikowania komunikatu w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego,
- uwzględniając strategię UE dla regionu Morza Bałtyckiego oraz strategię UE na rzecz regionu Dunaju,

Środa, 9 marca 2011 r.

- uwzględniając wnioski zawarte w piątym sprawozdaniu w sprawie spójności,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz tytuł XVIII Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej uznają spójność terytorialną za jeden z celów Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że dostęp do Oceanu Atlantyckiego posiada pięć państw członkowskich UE: Francja, Hiszpania, Irlandia, Portugalia i Zjednoczone Królestwo,
- C. mając na uwadze, że region Oceanu Atlantyckiego posiada pewne cechy charakterystyczne, gdyż jest on:
- dynamicznym obszarem morskim (dzięki transportowi morskemu, rybołówstwu, energii morskiej itp.),
 - obszarem, którego wrażliwe środowisko musi być chronione i gdzie widoczne są skutki zmian klimatu (erozja obszarów przybrzeżnych, ekstremalne zjawiska klimatyczne),
 - obszarem peryferyjnym Unii Europejskiej borykającym się z problemami w zakresie dostępności i połączeń oraz z małą liczbą dużych ośrodków miejskich,
- D. mając na uwadze, że wspomniane cechy charakterystyczne są niezależne od granic państwowych i że związanych z nimi rozwiązań politycznych należy szukać na szczeblu europejskim,
- E. mając na uwadze, że w czerwcu 2010 r. Rada wezwała Komisję, aby do czerwca 2011 r. opracowała strategię na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego oraz że publikacja komunikatu Komisji planowana jest na rok 2011,
1. wzywa Komisję, aby jak najszybciej opracowała unijną strategię na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego, która będzie zintegrowaną strategią dotyczącą kwestii morskich i terytorialnych;
 2. uważa, że strategię tę należy opracować w ramach celu współpracy terytorialnej polityki spójności (cel 3) i powinna ona opierać się na zintegrowanym, przekrojowym i terytorialnym podejściu, mającym na celu lepszą koordynację działań politycznych między różnymi szczeblami zarządzania danym terytorium, ze szczególnym uwzględnieniem istotnych kwestii; jest przekonany, że europejska współpraca terytorialna może w ogromnym stopniu przyczynić się do ożywienia procesu integracji w regionie Oceanu Atlantyckiego poprzez zwiększenie udziału społeczeństwa obywatelskiego w procesie podejmowania decyzji oraz przez realizację konkretnych działań;
 3. podkreśla, że na największą wartość dodaną strategii makroregionalnych UE składa się współpraca wielopoziomowa, koordynacja i lepsze strategiczne inwestowanie dostępnych środków, nie zaś przydzielanie dodatkowych środków; wskazuje na wnioski szwedzkiej prezydencji, zgodnie z którymi niepotrzebne są nowe instytucje, nowe prawodawstwo i nowe budżety;
 4. domaga się, aby przedmiotowa strategia była dostępna dla wszystkich regionów UE położonych wzdłuż wybrzeży Oceanu Atlantyckiego, w tym dla regionów peryferyjnych Makaronezji;
 5. uważa, że dzięki geostrategicznemu położeniu regionów Oceanu Atlantyckiego można zwiększyć zewnętrzny wymiar przedmiotowej strategii, szczególnie w odniesieniu do kwestii bezpieczeństwa i nadzoru morskiego oraz międzynarodowych stosunków handlowych; uważa, że należy również zająć się współpracą międzynarodową i działaniami w ramach współpracy trójstronnej;

Środa, 9 marca 2011 r.

6. jest przekonany, że strategia ta powinna poprawić koordynację celów i środków w ścisłym powiązaniu ze strategią UE 2020 oraz strategiami UE na okres po roku 2013; wobec tego przypomina, że przedmiotowa strategia ma na celu poprawę wydatkowania środków unijnych, nie zaś zwiększenie wydatków;
7. domaga się, aby przedmiotowa strategia była właściwie powiązana z polityką regionalną UE oraz ze zintegrowaną polityką morską, ponadto uważa, że strategia ta powinna również ułatwiać synergię z innymi strategiami UE, takimi jak transeuropejska sieć transportowa, wspólna polityka rybołówstwa, działania w zakresie zmian klimatu i ochrony środowiska, program ramowy w zakresie badań i rozwoju, polityka energetyczna itp.;
8. jest przekonany, że terytorialny wymiar przedmiotowej strategii jest niezbędny i przyczyni się do spójności terytorialnej UE; uważa, że wspomniany wymiar terytorialny będzie musiał odnosić się szczególnie do kwestii otwarcia i powiązania sieci transportowych i energetycznych oraz rozwoju dziedziny dotyczącej energii morskiej, rozwoju obszarów miejskich i wiejskich oraz zwiększeniu powiązań między lądem i morzem oraz między morzem a wodami śródlądowymi;
9. przypomina o tym, jak ważne jest zwiększanie dostępności nadmorskich regionów Oceanu Atlantyckiego oraz zwiększanie przepływu osób, towarów i usług w tych regionach zmierzające do osiągnięcia celów rynku wewnętrznego oraz założeń polityki spójności, szczególnie przez rozwój żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i autostrad morskich;
10. przypomina, że wymiar morski jest dla tej strategii priorytetowy, szczególnie za sprawą podejścia związanego z basenami morskimi;
11. szczególnie zaleca Komisji Europejskiej promowanie i wspieranie planowania i wytyczania dróg morskich w regionie Oceanu Atlantyckiego, takich jak droga morską z Gijon do Nantes, co jest innowacyjnym sposobem na poprawę i zróżnicowanie sieci transportu transeuropejskiego, na wywarcie wpływu na międzynarodowe stosunki handlowe, pobudzenie działalności gospodarczej portów, zwiększenie turystyki oraz na zmniejszenie emisji CO₂;
12. uważa, że przedmiotowa strategia odnosiłaby się do następujących kwestii leżących we wspólnym interesie: energii morskiej, środowiska i zmiany klimatu, w tym zapobiegania zanieczyszczeniu mórz przez statki i jego zwalczania, transportu i dostępności, bezpieczeństwa, ochrony i nadzoru, badań, innowacji, sektorów kreatywnych, kultury, rozrywki i turystyki, usług morskich i szkoleń w dziedzinie nauki o morzu, sektora rybołówstwa i owoców morza;
13. uważa, że przedmiotowa strategia musi doprowadzić do powstania synergii między właściwymi strategiami wspólnotowymi, krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, a zatem jest zdania, że potrzebny jest nowy wielopoziomowy system zarządzania oparty na większym zaangażowaniu UE oraz organów krajowych, regionalnych i lokalnych;
14. oczekuje, że przedmiotowa strategia będzie działała w oparciu o podejście oddolne, zaczynając od lokalnych organów władzy i angażując wszystkie zainteresowane podmioty; podkreśla, że w opracowywaniu i realizacji przedmiotowej strategii konieczne jest współdziałanie regionalnych i lokalnych organów publicznych, państw członkowskich, Unii Europejskiej, prywatnych zainteresowanych podmiotów i organizacji społeczeństwa obywatelskiego (w tym sieci międzyregionalnych i zainteresowanych organizacji);
15. podkreśla, że współpraca w ramach przedmiotowej strategii powinna przede wszystkim opierać się na potrzebach zainteresowanych podmiotów, a zatem uważa, że decyzje w zakresie omawianych priorytetów politycznych należy podejmować w drodze wypracowania konsensusu;
16. uważa, że europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej (EUWT) może być interesującym narzędziem ułatwiającym współpracę w ramach strategii UE na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego;
17. uważa, że realizację przedmiotowej strategii należy rozpocząć w 2014 r. i skoordynować z kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi oraz że strategia ta powinna współgrać z planem działań opracowanym na szczeblu europejskim oraz zawierającym listę przedsięwzięć strukturalnych;

Środa, 9 marca 2011 r.

18. uważa, że wewnętrzny i zewnętrzny wymiar przedmiotowej strategii będzie wymagał przyznania regionom Oceanu Atlantyckiego funduszy pochodzących z istniejących środków wspólnotowych w oparciu o wspólne priorytety;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania uproszczonych zasad w celu ułatwienia realizacji przedmiotowej strategii i zmniejszenia związanych z nią obciążeń administracyjnych;
20. wzywa Komisję do ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim przy określaniu kwestii priorytetowych dla opracowania strategii UE na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego i zwraca się do Komisji o regularne informowanie Parlamentu i zasięganie jego opinii w sprawie stanu realizacji tej strategii;
21. wyrazi swoją opinię na temat przyszłego komunikatu Komisji w formie sprawozdania z własnej inicjatywy;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów i pozostałym właściwym instytucjom.

Sprawozdanie z postępów Turcji w 2010 r.

P7_TA(2011)0090

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie sprawozdania o postępach Turcji w 2010 r.

(2012/C 199 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z postępów Turcji w 2010 r. (SEC(2010)1327),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje z dnia 27 września 2006 r. w sprawie postępów Turcji na drodze do przystąpienia ⁽¹⁾ oraz z dnia 24 października 2007 r. w sprawie stosunków UE-Turcja ⁽²⁾, a także z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie postępów Turcji w 2007 r. ⁽³⁾ i z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie sprawozdania z postępów Turcji w 2008 r. ⁽⁴⁾, a także z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdania z postępów Turcji w 2009 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją wcześniejszą rezolucję z dnia 21 września 2010 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Turcją ⁽⁶⁾,
- uwzględniając ramy negocjacyjne przyjęte dla Turcji w dniu 3 października 2005 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/157/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków ujętych w partnerstwie dla członkostwa zawartym z Republiką Turcji ⁽⁷⁾ („partnerstwo dla członkostwa”), jak również wcześniejsze decyzje Rady w sprawie partnerstwa dla członkostwa z 2001, 2003 i 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 284.

⁽²⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 452.

⁽³⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 139.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 59.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0324.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 51 z 26.2.2008, s. 4.